

att, för den händelse nu varande anslag härtill skulle finnas otillräckligt, detsamma måtte efter utredning af Stats-Utskottet höjas till för detta ändamål erforderligt belopp.

Stockholm den 23 Januari 1880.

C. E. Casparsson.

N:o 7.

Af Herr Anders Bengtsson: Angående förändring i grunderna för utöfning af rösträtt vid prestval.

De viktigaste valförrättningar som förekomma i vårt land äro antagligen de vid hvilka en själasörjare utses, enär genom dessa vals utgång kan bero ej allenast enskilda individens utan afven generationers både andliga och lekamliga väl.

Rösträtten till dessa val bör derföre ordnas så, att icke några enskilda hafva makten i sin hand att afgöra utgången deraf, som efter nu gällande röstgrund nära nog är förhållandet, synnerligen i de pastorat eller församlingar der några större verk och inrättningar finnas, emedan egaren af en stångjernshärd, ehvad den drifves eller ej, har för samma lika rösträtt som för ett mantal, hvarest kunna finnas 2 à 300 personer och i förhållande derefter för andra verk och inrättningar, hvarigenom utgången af valet kan blifva tvärtemot största delen af befolkningens önskan och vilja. Likaledes är det orimligt att för den i mantal satta jorden rösträtten beräknas efter mantalet, så att egare af ett mantal taxeradt till 15,000 kronor eger afgifva lika röstetal som egare af ett mantal taxeradt till 150,000 kronor, då för det senare, der den nya löneregleringen är tillämpad, måste betalas tio gånger så mycket i lön till presterskapet som från det förra o. s. v.

Då presten, eller själasörjaren, i de flesta fall har sin lön af det pastorat eller den församling han tillhör, synes det mig både rättvist och billigt, att hvar och en har rösträtt någorlunda i förhållande till den lön han till själasörjaren får utgifva, samt att fyrktalslängderna, som äro gällande för kyrko- och kommunalstämma, äfven skulle gälla till val-längd för ifrågavarande val, dock så att icke någon egde utöfva rösträtt för mera än en tjugonedel af hela pastoratets eller församlingens röstetal, på det att icke rättigheten att tillsätta prest må vara hufvudsakligen beroende af förmögenheten utan äfven af folkets önskningsar.

Med stöd af det nu anförda, och i förhoppning om att en och hvar finner att den nuvarande röstgrunden vid prestval är alldeles oriktig, vågar jag härmed vördsamt föreslå att Riksdagen måtte besluta i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla,

att vid prestval rösträtten beräknas efter samma grund som för kyrkostämma är bestämd, likväl med förbehåll att icke någon eger utöfva rösträtt för mera än högst en tjugonedel af pastoratets eller församlingens hela röstetal, samt att ingen får på grund af fullmakt utöfva rösträtt för mera än en röstberättigad.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 23 Januari 1880.

Anders Bengtsson,
Kärsmossen.
